

L'entrevista

Josep Pujol

Director general de Selvafil

"Estem investigant per trobar una fibra que protegeixi contra l'àcid"

Text i fotos: Mònica Fajardo

Josep Pujol, el director de Selvafil, fundada el 1973, m'explica com han apostat per la recerca mentre m'ensenyava el seu fil contra el foc. "A Europa —diu— només hi quedaran les empreses del tèxtil que facin productes tècnics". El 2008 l'augment de vendes d'aquest fil tècnic és el que ha fet que Selvafil n'hagi sortit prou ben parada, de la crisi.

—Si anem al Liceu a veure l'obra que hi ha actualment en cartellera què més hi podem veure, que a més és de Maçanet?

—Tota la tapiceria del Liceu està feta amb un vellut que està elaborat amb fil ignífug de Selvafil. Som la segona empresa més important d'Europa en fil contra el foc. De fet, la tapiceria del Teatre Real de Madrid també està feta amb fil nostre.

—Suposo que després d'un incendi com el del Liceu tota precaució és poca.

—Quan hi ha un accident així es busca el millor però no només al Liceu. Anys enrere hi va haver un incendi en una discoteca on la gent no va morir cremada sinó ofegada perquè hi havia fibres derivades del clor. Per això des de Selvafil fem un fil que a més de no cremar no genera aquest tipus de fums. Amb el nostre Trevira CS, el polièster ignífug que produïm, el fum es genera molt més lentament. Això vol dir que en cas que s'arribés a produir un incendi els bombers poden arribar força abans que el fum arribi a ser mortal.

—Algunes discoteques ja s'han tapissat amb teixits fets amb el vostre fil.

—Sí, discoteques i alguns cinemes. Però també se n'ha fet servir per cortines o catifes d'hotels perquè per passar les normatives de qualitat necessiten acreditar que compleixen tots els requisits contra incendis. També ens en compren molt per a fer cortines per a hospitals i residències de gent gran.

—La major part d'aquest fil contra el foc s'acaba exportant,

però, el compren altres països, com França.

—Globalment exportem un 75% de la nostra producció. I en el cas del fil contra el foc la major part se'n va cap a França, els països nòrdics o Alemanya però també a Bèlgica, una part a Itàlia i fins i tot al Marroc.

“Busquem un fil per un uniforme contra agents químics”

—Sembla que els incendis preocupin més als països del nord d'Europa...

—Està molt lligat a la normativa de cada país. França, Alemanya i Espanya són els més estrictes però a Anglaterra hi venem poc perquè és menys estricta en la prevenció contra el foc. Hi ha hagut intents d'unificar aquesta normativa però fins ara no han tingut èxit.

—Tinc entès que Selvafil també ha posat un peu al sector de l'aeronàutica...

Pujol mostra el fil ignífug

—Sí, actualment tenim un client francès que treballa per Airbus que ens ha demanat un fil amb unes característiques especials. Ara bé, desconexim l'aplicació exacta que en farà, del teixit. Això ens passa amb molts clients. Hi ha molt d'hermetisme. Cal pensar que ells amb el nostre fil fan la seva pròpia investigació.

—També feu fil contra el foc però per a uniformes, per a protegir bombers, per exemple.

—Sí, són fils diferents perquè els que s'usen per a tapisseria són de polièster i a una temperatura elevada es fonen. Per als uniformes de bomber o de policia antiavalots s'han d'usar fibres més sofisticades i cares que no es fonguin, com són les meta-aramides o les para-aramides. Fem fils per a uniformes de l'exèrcit, per exemple. Per a pilots d'aviació, soldats que van dintre dels tancs. Ara tenim un projecte d'investigació per buscar una fibra que no només protegeixi contra el foc sinó contra els atacs d'agents químics com l'àcid que vam iniciar el 2008 i que esperem tenir totalment acabat a mitjan del 2010.

—Com ha de ser perquè protegeixi dels agents químics?

—Una combinació de fibres especialitzades. Perquè l'aramida protegeix del foc però no resistiria l'atac de l'àcid. Hi estem combinant fibres que usem per altres aplicacions per obtenir un fil que serveixi per a un nou prototip d'uniforme de l'exèrcit que protegeixi contra el foc i els agents químics. Ja n'hi ha d'uniformes especialitzats però creiem que podem aportar-hi avantatges addicionals.

—Quins cossos policials porten uniformes fets de fil de Selvafil?

Selvafil ha apostat per la recerca i el desenvolupament

—La marina, l'exèrcit de l'aire o la guàrdia civil té uniformes fets amb el nostre fil. Però també els pilots d'aviació de l'exèrcit turc en porten, l'exèrcit del Brasil, la policia de Romania, els bombers d'Alemanya, l'exèrcit de terra francès o els bombers de l'Ajuntament de Madrid.

—I quina part de la producció de Selvafil ja són fils tècnics, com el fil contra el foc?

—El 2008 els filats tècnics ja han suposat el 50% de la facturació. Entre els fils de protecció personal,

per a uniformes de bombers, de l'exèrcit, etc, i els fils de protecció mediambiental.

—Res a veure amb el fil per a decoració que es produïa quan Selvafil va començar, el 1973.

—Lavors ens dedicàvem 100% a la decoració. Selvafil feia una fibra que era un acrílic cru i un polièster estàndards i no exportàvem res. Però vam evolucionar i vam començar a produir primer el Trevira CS contra el foc i després a fer fils per tendals d'exterior, resistents a la decoloració. Amb el Trevira CS

vam ser la planta pilot a l'hora de desenvolupar aquesta fibra a escala industrial. I el 2004 va començar a produir fibres tècniques.

—Es pot considerar que el 2004 Selvafil va fer un gir..

—El nostre gran encert davant de crisi actual va ser apostar per la recerca el 2004, per l'especialitza-

“El nostre encert va ser apostar per la recerca ja al 2004”

ció. Des de llavors les fibres tècniques han tingut un creixement espectacular. La facturació per aquest teixit tècnic ha crescut un 60% el 2008, un 45% en quilos, mentre que el sector del tendal i del Trevira CS, el polièster ignífug, han estat fluixos. És a dir, tot i la davallada de producció que hem tingut el 2008 hem facturat una mica més que el 2007.

—Així, l'aposta per l'especialització ha fet que Selvafil surti més ben parada de la crisi.

—El 2004 no es parlava de crisi però vam creure -i creiem- que l'únic futur de la indústria tèxtil és apostar per l'especialització, per un producte com més sofisticat millor. Díficilment cap dels fils dels que hem parlat ve de la Xina. Per això vam fer inversions molt fortes per renovar maquinària i des del 2004 vam entrar en una fase d'investigació del producte, especialment a partir del 2007, en què hem començat a fer barreges de fibres per potenciar-ne les qualitats. Estem exportant per vocació però també per necessitat, perquè la manera de tenir un producte

rendible és arribant a ninxols de mercat de molts llocs. Hem arribat més ben preparats per fer front a la crisi però no és una crisi normal, per la crisi financera que hi ha darrere. Tu pots estar preparat però i els teus clients? Si els bancs no deixen diners pel que els ve a sobre podríem quedar tots esquitxats. És una cadena.

“Pots estar preparat per la crisi però i els teus clients?”

—De fet, una petita part del fil que feu va al sector de l'automoció, un sector al que li està afectant força.

—Molt. Però en aquest cas no ens afecta perquè en fem molt poc. El que haurem de veure si ens afecta és el fil que fem per guants de protecció antitall, que s'usa a la indústria de l'automòbil, perquè si a la indústria de l'automòbil hi ha menys mans vol dir menys guants.

—Com comentava és una cadena, del client a l'empresa i de l'empresa al treballador. Però en el cas de Selvafil els treballadors també deuen estar força especialitzats...

—Tenim el departament tècnic, la part de laboratori, de recerca i de comandaments intermitjos que és un equip tècnic considerable perquè tot aquest producte sofisticat requereix que aquesta mà d'obra indirecta sigui més elevada que en una filatura cotonera tradicional. Llavors tenim els treballadors que estan dintre de la fàbrica, que normalment no saben ni filar i s'han anat especialitzant dintre de l'empresa.

Selvafil als seus inicis

La fàbrica, actualment

Renovar-se o morir

La fesomia de la Selvafil, formada en l'actualitat per tres plantes, té poc a veure amb la de la planta de filats que es va erigir el 1973, una de les més modernes en aquell moment. Tretze anys després Selvafil va construir una segona planta per fer filats per tendals i teixits exteriors. I el 1998 va inaugurar la tercera, automatitzada, per filar colors i fibres especials. Tres anys abans, el 1995, ja va automatitzar la segona i la va dotar amb un sistema de distribució automàtica de metxes per poder treballar els colors amb la màxima qualitat.

Però ha estat des del 2004 que Selvafil ha pitjat l'accelerador de la renovació automatitzant la primera planta, canviant les màquines de filatura i bobinat i les metxeres de la primera planta els dos anys següents.